

opfaste Spørgsmaal altsaa maaskee i og for sig — det vil jeg gjerne indrømme — ikke har nogen stor praktisk Betydning, saa finder jeg dog, at det er af Bigtighed med den constitutionelle Ret. En Folkerepræsentation maa ikke tage det for let med den den tilkommende Ret, men den maa holde derpaa. Der er af og til altfor stor Tilbøielighed til at beklippe den, og saa danne Præcedens'er og sige: Det gjorde I dengang og det gjorde I dengang, har jeg taget det, saa kan jeg ogsaa tage det, og derved bliver Grundlaget efterhaanden svækket.

S. Sage: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Ja, den ærede Rigsdagsmand har allerede talt to Gange, men hvis det kun er en kort Bemærkning, han vil gjøre, skal jeg give ham Ordet.

S. Sage: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) tager altid mere Hensyn til de midlertidige Bestemmelser i Fællesforfatningen, end til de virkelige Lovbestemmelser; thi i S 55 staaer der: „Statsregnskabet approberes ved Lov. Forslaget til denne forelægges Rigsraadet, ledsaget af Regnskabsrettens Bemærkninger.“ Jeg haaber, at vi faae Forholdet lovordnet, inden Regnskabet for 1855—56 kan komme under Behandling. Den ærede Rigsdagsmand har ikke med megen Styrke motiveret Nedsættelsen fra 1600 til 1000 Rd.; thi i hans Betænkning staaer blot: „Vi ville slutte os til Fleertallets Indstilling, da man senere, om fornødent gjøres, kan bevilge et Tilskud til dette Bederlag, naar det viser sig, om Revisorerne erholde Statsregnskabet for 1/2 eller et heelt Aar til Revision“, det er just ikke meget stærke Grunde, saa at der maa ligge Noget bagved. Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) siger, at vi kunne gjøre Ansvarer gjældende til den 2den October, saa er det netop aldeles overeensstemmende med, hvad jeg har udtalt; men det er jo ikke det, der er Spørgsmaal om; Spørgsmaalet er blot, om Regnskabet kan revideres for 1/2 Aar, eller om det ikke er nødvendigt at tage det hele Aar

under Et. Jeg troer, at det er umuligt at revidere 1/2 Aar; men derom er der jo, som det viser sig, forskellige Meninger.

J. A. Hansen: Jeg har ogsaa talt to Gange, men jeg skal ikke bede Thinget om at maatte tale tredie Gang.

A. Sage: Naget den høitærede Minister har erklæret ikke at ville indlade sig paa denne Sag, da den ikke ligger for, haaber jeg dog, at Thinget har tilgivet mig, at jeg har anseet det nødvendigt at fremkomme med Protest mod, hvad der ligger for fra Udvalgets Fleertals Side. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg ikke fik noget Svar af det ærede Fleertal, angaaende hvilken endelig Afgjørelse det havde tænkt sig istedetfor den, som efter min Mening tilkom Rigsdagen. Vi ere blevne gjorte opmærksomme paa, at vi skulle være forsigtige med at tiltage os mere Myndighed end den, der tilkommer os; men jeg troer ikke, det skal kunne bevises, at Rigsdagen, saalænge den har været til, er gaaet udenfor sin Myndighed; tværtimod have vi vel mangfoldige Beviser paa, at den stadigt har bortgivet af sin Myndighed. Om den har gjort det for meget, vil jeg ikke indlade mig paa; men det, jeg fra min Side vil gjøre opmærksom paa, er, at vi jo for et Par Dage siden have havt en Sag for, som ogsaa gif ud paa at berøve os en Myndighed, som gif ud paa at gjøre vor særlige Finantsforvaltning til et Skin istedetfor en Virkelighed, og nu er det her udtrykt, at en Finantslov, hvorover vi have en utvivlsom Raadighed, ikke mere skal høre under vor Raadighed. Dersom vi, selv i en Overgangstilstand, paa den Maade lidt efter lidt bortgive af vor Ret, kunne vi maaskee naae hen til, at Landet fandt, at vi ikke vare nogen megen nyttig Institution. At der i en Overgangstid maa skee Lempelser fra den ene og fra den anden Side, indrømmer jeg, men jeg vil advare imod, at man lader Overgangstiden trække hele Skindet af os.

Ordføreren: Det er sagt, at man ikke, hvad Udvalgets Fleertal har gjort, burde have fremdraget dette Spørgsmaal her i Forsamling